

[Erhard Jakobsen.]

sendt med båndbilag og det hele, men jeg er bare glad for at konstatere, at ministeren går ud fra, at det ikke finder sted, at ministeren går ud fra, at Danmarks radios holdningsmønster svarer nogenlunde til holdningsmønsteret i befolkningen. Det er det, jeg ønsker, og det er på den baggrund, komiteen udfører sit arbejde i øjeblikket.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Jeg skal gøre den bemærkning, at foreløbig er det kun en påstand, at man kan komme med beviser på noget. Der har ikke på noget tidspunkt været beviser i de klager, der har været rejst endnu. Og så er det vel også et spørgsmål om stil. Ligeegyldigt hvor saglig hr. Erhard Jakobsen er, vil hans stil altid virke som en vældig indoktrinering.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om radiospredning [af Stæhr Johansen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 67) findes i tillæg A.sp. 1801, fremsættelsen i tidenden sp. 399).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Efter den debat, vi har haft her i dag om en almindelig revision af radiospredningsloven, ser jeg ingen grund til at sige ret meget om det forslag til lov om ændring af radiospredningsloven, der er fremsat af hr. Stæhr Johansen m. fl., men vil i stedet henholde mig til de bemærkninger, jeg kom med, da lovforslaget første gang blev fremsat i januar 1972, og som er aftrykt i Folketingstidende sp. 2217-2221.

Jeg vil blot gentage, at lovforslaget strider mod regeringens politik, som går ud på, at vi ikke ønsker reklame i radio og fjern-

syn, og jeg vil også understrege, at en gennemførelse af de tanker, det indeholder, efter mit skøn vil få alvorlige økonomiske konsekvenser for den danske presse.

Robert Pedersen: Jeg skal nøjes med at henvise til argumenterne fra diskussionen om kulturministerens redegørelse. Heraf vil det fremgå, at der ikke kan forventes nogen socialdemokratisk sympati for de tanker, der ligger i det konservative lovforslag.

Så er der kun en enkelt ting. Når et veltimeret parti som det konservative har så meget saglig kompetence som den, radiorådets næstformand, professor Hakon Stangerup, besidder, kan jeg ikke forstå, at partiet ikke benytter sig af den, for så havde vi været sparet for dette lovforslag i dag.

Johan Philipsen: Sidste gang dette forslag blev behandlet, fremsatte fru Merete Bjørn Hanssen på ventres vegne nogle kommentarer dertil, og til dem vil jeg gerne henvise. Jeg havde i øvrigt selv lejlighed til dengang at sige nogle enkelte ting i anledning af det konservative forslag.

Jeg har ved behandlingen af kulturministerens redegørelse egentlig i stort omfang sagt venstres mening om det konservative lovforslag og har kun at føje til, at efter min opfattelse har reklamer og programmernes kvalitet intet med hinanden at gøre. Jeg finder de amerikanske reklamer gyselige, men på den hårde måde, man styrer det f. eks. i det nordtyske fjernsyn, finder jeg det meget charmerende. Programkvalitet og reklamer har ikke noget med hinanden at gøre. Det, der afholder venstre fra at følge de konservative i dette lovforslag, er ene og alene hensynet til dagspressen, en dagspresse, der skal operere i et land med et ret beskedent indbyggertal.

K. Helveg Petersen: Det fremgår sikkert af de bemærkninger, jeg gjorde i den debat, der lige har været ført, at jeg ikke kan tilslutte mig dette lovforslag. Mit parti kan ikke medvirke til dets gennemførelse.